

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 4Er/764/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414214655
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6414214655.3

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v exekučnej veci oprávneného: Private Capital Investments Limited, 83 83 Ducie Street, M12JQ Manchester, Spojené kráľovstvo, 09252000, proti povinnému: H. Ú., S.. Č.. XXXXXX/XXXX, T. C. A. XXX/XX, XXX XX F. T., vedenej pod sp. zn. EX 45491/14 súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o vymoženie sumy 613,73 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu z a s t a v u j e .

II. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd“ alebo „okresný súd“) 05.01.2015 poveril poverením č. XXXX XXXXXX súdneho exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému vymožením pohľadávky oprávneného vo výške 613,73 Eur spolu s príslušenstvom a to na základe právoplatného a vykonateľného Rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 9C/58/2014 zo dňa 07.08.2014 a návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie.

2. Dňa 29.01.2016 bolo súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie z 20.01.2016, v ktorom sa oprávnený vyjadril k vzniku zmluvného vzťahu medzi ním a povinným, k nároku, ktorý bol zabezpečený zmenkou.

3. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

4. Zákonom č. 438/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo s účinnosťou od 23.12.2015 k novelizácii EP, ktorá sa týkala vymáhania nárokov zo zmenky proti povinným, ktorí sú fyzickými osobami. Podľa novej právnej úpravy je oprávnený povinný opísať v návrhu na vykonanie exekúcie aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy osvedčujúce tieto skutočnosti; túto povinnosť má aj indosatár. Predmetnou novelou bolo doplnené tiež prechodné ustanovenie § 243f EP, ktoré vyžaduje, aby uvedené skutočnosti boli doplnené aj v už začatých exekúciách, a to do 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., to znamená do 22.01.2016. Pre už začaté exekúcie, v ktorých sa vymáha právo zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, platí dňom účinnosti predmetnej novely ex lege odklad exekúcie (§ 243f ods. 3 EP). V prípade riadneho a včasného doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie má súd preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie

exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP, a ak exekúciu nezastaví, má rozhodnúť o pokračovaní exekúcie (§ 243f ods. 6 EP).

5. Podľa § 39 ods. 4 EP v znení účinnom do 31.03.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

6. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) EP v znení účinnom do 31.03.2017, súd exekúciu zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

7. Podľa § 243f ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

8. Podľa § 243f ods. 3 EP v znení účinnom do 31.03.2017, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

9. Podľa § 243f ods. 4 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

10. Podľa § 243f ods. 5 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

11. Podľa § 243f ods. 6 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

12. Súd má po preskúmaní spisového materiálu za preukázané, že oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 EP v spojení s ustanovením § 243f ods. 1 EP v lehote do 22.01.2016, ale až 29.01.2016, teda po uplynutí zákonnej lehoty. Súd v súvislosti s dorúčením doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č. k.: III. ÚS 752/2016-7 z 08.11.2016 a uznesenie č. k.: III. ÚS 564/2016-11 z 13.09.2016, v zmysle ktorých súd vyslovil, že bolo potrebné predmetné doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručiť v zákonom stanovenej lehote priamo exekučnému súdu a nie súdnemu exekútorovi. Ústavný súd uviedol, že doplnenie návrhu bolo potrebné podľa § 243f doplniť priamo exekučnému súdu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor. Obdobný záver vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k.: 1CoE/40/2020-47 z 28.05.2020.

13. Zákonným následkom nedoplnenia návrhu na vykonanie exekúcie v lehote 30 dní od účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z. (t.j. do 22.01.2016) je zastavenie exekúcie (§ 243f ods. 5 EP). Exekučný súd pritom nemôže odpustiť zmeškanie lehoty (§ 36 ods. 5 EP).

14. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej exekúcii sú dané dôvody na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 243f ods. 5 EP, okresný súd exekúciu zastavil.

15. Súdny exekútor oznámil okresnému súdu, že si uplatňuje trovy exekúcie a predložil ich vyúčtovanie. Súdny exekútor si vyčíslil trovy exekúcie v sume 39,83 Eur vrátane 20 % DPH pozostávajúca z paušálnej odmeny súdneho exekútora vo výške 33,19 Eur a 20 % DPH vo výške 6,64 Eur.

16. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

17. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

18. Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

19. O povinnosti nahradiť trovy exekúcie rozhodol súd v zmysle § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, kde trovy súdneho exekútora v súdom priznanej výške uhradí oprávnený.

20. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

21. Po preštudovaní špecifikácie trov exekúcie vo vyúčtovaní predloženom súdnym exekútorom okresný súd konštatuje, že paušálnu odmenu vo výške 33,19 Eur si súdny exekútor vyčíslil v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky a Exekučného poriadku, a preto mu ju okresný súd priznal v takej výške, v akej si ju súdny exekútor uplatnil v predloženom vyúčtovaní.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že súdny exekútor je platiteľom DPH v zmysle § 3 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty, okresný súd mu priznal 20 % DPH. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto uznesenia a priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur vrátane 20 % DPH pozostávajúce z paušálnej odmeny vo výške 33,19 Eur a 20 % DPH vo výške 6,64 Eur, na úhradu ktorých zaviazal oprávneného.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto uznesenia je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní

došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Proti II. výroku tohto uznesenia nie je možné podať odvolanie.